

A painting of a landscape with a fence and trees. The scene is rendered in a style with visible brushstrokes and a muted color palette. In the foreground, there is a sandy or dirt path. A wooden fence with vertical posts and horizontal rails runs across the middle ground. Behind the fence, there are several trees with dense foliage in shades of green and brown. In the background, a building with a window is visible, and a tall, thin structure, possibly a tower or chimney, stands against a light sky. The overall atmosphere is quiet and somewhat somber.

POESIA MODERNISTA

Literatura catalana IV

Poesia Modernista

El moviment modernista va significar un gran canvi estètic, especialment en la poesia. Per als modernistes, la poesia era sinònim de l'art i la justificació de les seves idees, la màxima síntesi dels seus ideals. Els poetes abandonen les limitacions temàtiques dels Jocs Florals. S'afegeixen llibertats de formes amb un lirisme pur, com és el cas de Maragall, que servirà d'inspiració per a les generacions futures.

- Durant el primer període (1892-1900) hi ha poques manifestacions de poesia modernista, és un període que es caracteritza, bàsicament, per la introducció d'autors i models poètics estrangers. De tal manera que la major part de la producció poètica del Modernisme arriba a partir del 1900. No vol dir això que no hi hagi exemples de producció modernista amb autors com Apel·les Mestres, on es poden veure ja certs trets modernistes com l'observació impressionista de la natura, la imitació de formes populars o la reivindicació de la sinceritat. Va ser un dels primers defensors de la sinceritat i de la necessitat d'escriure sense un propòsit determinat "sense aspirar a un efecte preconcebut".
- Emili Guanyavents, Jaume Massó i Joan Maragall van ser potser els poetes que van l'interès modernista pel gènere amb les mostres més característiques.
- Guanyavents (1860-1941) va tenir una gran importància com a introductor dels poetes francesos, bàsicament parnassians i simbolistes.
- A finals del XIX i principis del XX destaquen dos grups d'escriptors segons la seva concepció de la poesia:
 - Els que són partidaris d'una expressió pura i sincera de l'emotivitat i que no donen tanta importància a les qüestions formals,
 - Els poetes que enllacen directament con els moviments poètics europeus més innovadors (parnassians, simbolistes i pre-rafaelites), amb adaptacions i imitacions, molt rigorosos en les formes, amb temes intencionadament artificiosos i culturalitzats, com a característiques principals.

Models europeus

Hi ha tres referències estètiques fonamentals que contribueixen a la incorporació dels models poètics europeus en la literatura catalana, que arriben totalment barrejats. El pre-rafaelisme, el parnassianisme i el simbolisme. Tots tres moviments, però, tenen un punt en comú: la reivindicació de l'Art per com a expressió d'una bellesa eterna que podia ajudar a dignificar la vida dels homes, el rebuig del positivisme i del materialisme de la nova societat com a resultat de la revolució industrial.

Els pre-rafaelites

- Mantenien una posició de revolta contra l'academicisme artístic, la revolució industrial, la degradació del paisatge natural i la destrucció de l'individu, i proposa un retorn a la bellesa més pura i sense contaminació.
- Altres característiques eren cert medievalisme i les referències a Dante i la seva Divina Comèdia, l'ideal de Beatriu, etc.
- És poesia que intenta captar una fotografia de grans escenes mitològiques, literàries, bíbliques, històriques, amb una visió exterior de l'escena molt artificiosa i influenciada per l'artista.
- L'ideal de dona està representat per personatges de puresa virginal o totalment el contrari.

Els simbolistes

- Els grups d'artistes simbolistes intentaven comunicar una realitat que residia més enllà de la natura i l'ànima humana. L'art servia com a mitjà de comunicació d'aquesta realitat, molt allunyada del materialisme i del positivisme.
- Només els artistes podien captar i reproduir aquesta bellesa espiritual amagada, són uns privilegiats capaços en determinats moments de "copsar" la veritable vida, la que hi ha a l'interior, soterrada.
- Això els porta a la pràctica de l'experimentalisme tècnic, establint unes bases per als futurs escriptors cubistes i futuristes.
- Aquestes noves tendències són recollides en diverses revistes com l'Avenç, Catalònia i Joventut, que comencen a publicar articles de divulgació sobre autors i moviments poètics, així com traduccions d'autors estrangers. Sovint aquestes pàgines serveixen com a mitjà de debat entre els diversos autors, especialment en tot el què correspon a la llengua, davant l'absència d'un model de llengua literària moderna.

